

ת"ד 3153/09/17 - מדינת ישראל נגד נחמן שטופבלט - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 3153-09-17 מדינת ישראל נ' שטופבלט

לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן
נגד
הנאשמים נחמן שטופבלט - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד ארגמן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגרם תאונת דרכים תולדה של אי ציות לתמרור 206 "סע ימינה", התנהגות הגורמת נזק, עבירות על תק' 22(א) ו- 21(ב) (2) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: ה"תקנות") וכן נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים, עבירה על סע' 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 (להלן: ה"פקודה").

על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, בתאריך 30.5.17 בשעה 13:00 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג רנו, ברח' לאונרדו דה וינצ'י בתל אביב. הנאשם התקרב לצומת עם רחוב שאול המלך, לא ציית לתמרור 206 המתיר פניה ימינה בלבד, המשיך בנסיעה ישר ופגע ברכב מזדה שהגיע מימינו. כתוצאה מהתאונה ניזוקו הרכבים המעורבים ונחבלו המעורב ונוסעת ברכבו.

ראיות לעונש מטעם התביעה - גיליון הרשעות של הנאשם ותיעוד רפואי של המעורבים בתאונה.

ראיות לעונש מטעם ההגנה - תעודות רפואיות ע"ש הנאשם ואשתו, תעודה נכה ע"ש יפה שטופבלט.

טיעוני הצדדים בתמצית

התובעת הפנתה בטיעוניה לעברו התעבורתי של הנאשם.

לנסיבות גרימת תאונת דרכים בה נחבלו המעורב ונוסעת ברכבו.

התובעת סיכמה טיעוניה בעתירה להשית על הנאשם פסילה בת 3 חודשים בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם חלק על טיעוני התובעת. לשיטתו, אין חולק על תוצאות התאונה אך "לא קרה דבר" שעה שהמעורבים לא נזקקו לאמבולנס או כל טיפול אחר.

הנאשם הודה באחריות לגרימת התאונה, מדובר בטעות אנוש מאחר והנאשם נסע על פי הנחיות תוכנת "וויז".

מדובר בנהג ותיק הנוהג משנים רבות אשר עלה מארגנטינה וביצע המרה של רישיון הנהיגה ולכן בגיליון הרשעותיו מופיע כי הוא נוהג משנת 2011.

הנאשם חולה סרטן ונכה עקב מחלתו ואשתו נכה ונזקקת לקביים.

אשת הנאשם אשר נכחה בדיון, הוסיפה וציינה כי הם זוג מבוגרים, הזקוק לרכב לנסיעות לקניות, לרופאים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם ההגנה על שלמות גופם וביטחונם של המשתמשים בדרך.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אין צורך להכביר מילים בדבר חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם. עבירות אלו, עבירות התנהגותיות שטמונה בהן סכנה ממשית למשתמשי הדרך.

הנאשם לא ציית לתמרור 206 בכיוון נסיעתו, נסע ישר במקום לפנות ימינה ופגע ברכב שהגיע מימינו.

תוצאות התאונה חבלות לנהג המעורב ונוסעת ברכבו אשר נזקקו לטיפול רפואי וכן נזקים לרכבים המעורבים.

מדיניות הענישה הנוהגת

העונש הקבוע בחוק- קנס ופסילת חובה, בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש אשר גרמה לתאונת דרכים כאשר בית המשפט רשאי מנסיבות שיפורטו להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר.

ת"ד 1788-08-17 **מדינת ישראל נ' בן אשר** (12.12.17), שם הורשע נאשם בעבירות על תקנה 22(א) לתקנות ובסעיף 62(2) לפקודה. כב' השופט אלון אופיר קבע כי

"כשם שנכון וצודק להחמיר עם עברייני תנועה סדרתיים, כך נכון בעיני להקל ולתת מלוא ההתחשבות למי שלאורך 57 שנות נהיגה הוכיח כי הוא נהג טוב וזהיר". באותו מקרה, מבלי שהדבר ייחשב תקדים או שינוי ממדיניות ענישה נוהגת בתיקים אחרים, בית המשפט הסתפק בענישה כוללת של פסילה על תנאי וקנס.

מתחם העונש בעבירות המיוחסות לנאשם נע בין פסילה קצרה מפסילת המינימום ועד פסילה ארוכה מפסילת המינימום והכל בהתאם לנסיבות, לצד ענישה נלווית של פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג משנת 2011 לחובתו הרשעה אחת מסוג ברירת משפט משנת 2017.

הנאשם חולה סרטן, מתיעוד רפואי עולה כי בשנת 2008 עבר כריתת מעי וקיבל טיפולי כימותרפיה אין תיעוד רפואי עדכני באשר למצבו היום. אשת הנאשם חולת פוליו, נכה ובהתאם לאישור משרד הבריאות משנת 2006, היא מוגבלת בניידות, "זקוק לרכב כאמצעי תנועה בגלל רגליו הנכות", הוצגו אישורים רפואיים בין השנים 2006-2017.

הנאשם הודה וקיבל אחריות למעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

נוכח לקיחת האחריות המלאה, היעדרן של חבלות של ממש, ותק נהיגה ועבר תעבורתי תקין ובייחוד לאור מצבו האישי של הנאשם ומצבה הרפואי של אשתו, אני מוצאת כי אין מקום להשית עליו עונש פסילה בפועל.

במקרה זה האינטרס הציבורי הוא הגנה על ציבור המשתמשים בדרך אולם מכלול נסיבות הנאשם כמפורט לעיל, מטה את הכף בבירור לטובת הימנעות מפסילה בפועל. נהג המקפיד על שמירת החוק ראוי כי עובדה זו תשמש לזכותו בבוא יום דין.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 1,000 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 16.10.18.

ב. הנני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.